

[Knud Jespersen.]

alvorlige, så omfattende, at der ingen grund er til at lave overbud. Derfor har vi holdt os og holder os fortsat i underkanten af omkostningerne.

Hvad bliver nu den største afgift for familier, som er afhængige af at arbejde, og det er de fleste jo? Ja, vægtafgiften og benzinafgiften på 40 øre pr. l skulle betyde for Petersen, hvis han vil have arbejde under det, I kalder det mobile arbejdsmarked, at han skal af med 1.200 kr. mere om året. tobaksvarer — åh ja, jeg kender jo godt, at lige pludselig er alle herinde blevet så glade for sundheden. Jeg skal ikke reklamere for cigaretter, hvilket jeg er modstander af, men det er noget, folk selv må afgøre. Det betyder jo heller ikke, at når afgiften stiger, så falder cigaretforbruget. Det ved vi. I løbet af en halv snes måneder vil cigaretforbruget være oppe på det samme. Det koster 153 kr. pr. voksent medlem. Hvis vi tager sukke­rafgiften, så kommer man fra forligspartierne og siger: familien Petersen må nu bruge 584 kr. mere om året bare til sukker. Ja men I forklarer, at det er en socialt forsvarlig løsning. Det er jo helt urimeligt. Og så kan vi ikke behandle måske et af de største områder, det kommer man til senere, og det er spørgsmålet om forhøjelserne på energiforbruget, hvor man rammer direkte ind i elproduktionen.

Jeg skal ikke være prædikant hverken for afholdsorganisationer eller organisationer for det modsatte, men en afgiftsforhøjelse på 6 kr. 85 øre for en flaske — og det meste af det er, så vidt jeg forstår, lavet i Danmark — kan i al fald ikke gavne folkesundheden. Man har nu en risiko for, at hjemmebrænderiet tager til, eller at man køber denne modbydelige Bommerlunder, man laver dernede i Vesttyskland, og så gør man brænderiarbejderne arbejdsløse. Eller 3 kr. mere pr. kg kaffe eller 50 kr. mere pr. t olie. Ja men man kører jo og forklarer, at det er nødvendigt. Så skal man jo høre, at oven i de 14½ pct., det bliver dyrere at leve, må man modtage erklæringer om, at alt dette gøres af hensyn til nationens fremtid. Vi skal redde den endnu en gang. Men sandheden er, at skat på hverdagen er skat på fremtidige arbejdsløse. Man vil lave flere arbejdsløse, man vil sænke købekraften og udvide antallet af dem, der ingen beskæftigelse har.

Jeg har lagt mærke til, at mange forklarer, at ansvaret også består i, at man ganske åbent tør vedgå, hvad det er, man laver. Og dér spørger jeg: måske ville en eller anden blandt forligspartierne stå op på denne tallerstol og forklare: det, vi gør, det gør vi, fordi vi ikke tør tage fat i de andre. Det, vi gør imod arbejdsbefolkningen og pensionister og unge, det gør vi, fordi vi er lidt bange for at få fat i de andre, idet de har den økonomiske magt, der giver folk magt i det samfundssystem, vi har.

Endelig må jeg også gøre opmærksom på, selv om vi kommer tilbage til det i aften, at selve dyrtidsreguleringen jo ikke påvirkes af de nye afgifter. Dyrtidsreguleringen er renset for disse afgifter, det skete med indførelsen af engrosomsen i 1962. Det vil i virkeligheden sige, at lønmodtagere og pensionister aldrig nogen sinde får reel kompensation for disse afgifter.

Petersen har mange lidelsesfæller i vores land. Petersen vil sammen med mange andre mærke, at det er ham, der kommer til at betale, og det er ham eller hans kollega, der bliver arbejdsløse. Og sammen med Petersen findes der jo hundredtusinder af pensionister, som vil have svært ved at klare at leve op til den internationale forpligtelse, vi har, nemlig at de skal have 40 pct. af lønmodtagernes levestandard.

Nå ja, der er jo sagt meget rosende om denne skattelettelse, man skal have, på 500 kr. Det er naturligvis et lyspunkt, men hvad er de 500 kr., som vi også stemmer for? Det er 54 kr. mindre, end man tager fra Petersen i Skanderborg over sukke­rafgiften. Så skal man naturligvis ikke påstå, at dette forligsflertal ikke er human.

Jeg skal foreløbig skåne for flere enkeltheder, det er der vist ingen grund til, men erindre om, at da vi vendte os voldsomt imod disse afgifter, som vi anser for at være en asocial, farlig og arbejdsløshedsskabende politik, så var det ikke bare, fordi vi var imod dette forlig, så var det ikke bare af sorg over, at socialdemokratiet var havnet i dette selskab, så var det, fordi denne politik kun tjener storkapitalen og kapitalhavernes interesser. Jeg tror ikke, de folk, der demonstrerer og reagerer, gør det på et antisocialdemokratisk grundlag. De gør det i sorg, harme og vrede over, at man vil rotte sig sammen med nogle af dem, der repræsente-